

Kardelen Deniz

- şiirler -

Yayın Tarihi:

2.8.2012

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Őiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

Başka Şehrin Senfoni Saati

doğru harfler kaçmaya yeminliyken
sokaklarda adım adım kovalıyorum ayak izlerimi
bu kentin aysız akşamlarında
bulanık silüetler görüyorum
senden kaçarak geldim buralara
şimdi her köşe başında ismini anıyorum
pişmanlık saplanıyor gözlerime
gölgeler seziyorum

ihanet ediyor kaldırım taşları yalnızlığıma
burkuluyor bileklerim ne zaman yalnız dolaşsam bu şehrin yollarında
bedenler geliyor
bedenler gidiyor
yüzleri duymuyorum
araya karışıyorum
bir yağmur damlası oluyorum bulutlara aşık
boşalıyor gözyaşlarım
yağıyorum

yalvarırım affet
yağmalanıyorum
sıkıştım kent aralarına
kaçamıyorum

mutlak son söndürsün ışıkları
harfler batıyor bileklerime
bu senfoniye bitiriyorum

Kardelen Deniz

Beceri Meselesi Biraz Biraz

Nefesim kesiliyor acıdan
Çıglık atmıyorum yine
Kim bilir neyin pazarlığında
Oralarda yokum biliyorum

Sense başından beri haklıydın
Neden ve nasıl böyle oldu kestiremiyorum
Yolunda gitmek bir yana raydan çıktık farkındayım
İnan bana umrumda değil hasarım
Hasarın korkutan beni

Fazlalığa yer yok acıların arasında
Aklındakiler fazlasıyla yeter bilindik gerçek
İstenmeyen bir misafirdim kabul ediyorum
Ama emin ol benim ihtiyacım olan şeyler de değildi yaşananlar

Uzattım iyice saçmalıyorum
Öğrenemedim bir türlü yerinde kesmesini kelimeleri
Ama çalışıyorum
İlerleme var hem

Becerebilirim hayatından çıkıyorum...

Kardelen Deniz

Ben Değilim

Kelimelerim çok huzursuz bu gece
Avutamıyorum ne yapsam
Kontrol edemiyorum
Tekrar geçiremiyorum kelepçeleri bileklerime
Grevde tüm gardiyanları hücremin.
Aklım savrulmuŐ, tenim sırlıslıkla
Ondan bu soğukluğum.
Őarkılar fırdnyor aklımda yağmurla karıŐık
Ama yok merak etme sen
Bunları söyleyen o deli ben değilim,
Gözlerimi kapatır susarım birazdan
Sen söndür ıŐıklarını aklına gelmeyeyim.
Hem bu saatten sonra davetsiz misafir almazlar hayatlara
Bu saatte bir kez daha ne mutlu solunda olana...

Kardelen Deniz

Ben İnanmam Halbuki Kadere

Bizi bekleyen bir kader var
Yaratıcının döşediği
Tamam
Kaderimde gözlerini görmek varmış da
Aklına bir an olur da gelirsem
İnkara girmez mi?

Kardelen Deniz

Eksik Olan Yanımıza

Yalnızlığımızdan bahsediyorum. Durup durup düşündüğümüz ya da durmadan düşündüğümüz. Ben düşünüp dururken galiba yağmur yağıyor. Dört duvar içindeyim ve bu ilginçtir kimsesizlikten daha çok acıtıyor.

Neyse konu bu değil.

İlginçtir yazıyorum ama konu bu değil. Aşktan bahsetmiyorum. Aşk farklı, belki de aynı, bilmiyorum.

Başka bir şey aslında anlatmak istediğim.

Şiirleri seviyorum, filmleri, müzikleri, oyunları, tiyatro metinlerini, hikayeleri. Sesi duydukça galiba yağmuru da seviyorum diyorum. -Ah dışarıda yağmur varken odada bir şeyler karalamak da zormuş.-

Belki de öyle sanıyorum. Yalnızlığımı da sevdiğimi sanıyordum. İnsanlar en büyük aşkını yalnızlığıyla yaşar bence. Belki yanılıyorum.

Islak toprak kokusu... Dışarıda olmak isterdim. Tek başıma.

Galiba asıl nokta bu. 'TEK BAŞIMA'

Bencillik mi, kendine düşkünlük mü, korku mu yoksa sadece üşengeçlik mi?

İnsanlardan söz ediyorum.

Sevdiğimiz her şeyi birileriyle süslemekten. Olmayan dostlarımızdan bahsediyorum ya da olmayan dostlarımdan. Kusurlarımdan belki de her yeni tanışıklığı yanlış yola saptırmamızdan.

Yağmur durdu. Kokuyu hala duyabiliyorum.

Bundan bahsediyorum. Kokuyu duyabiliyorum ama hissettirdiği sınırlı. Belki yanımda ya da başka bir sokak arasında kime ne hissettirdiğini hissedemiyorum. Uzak.

Sevdiklerim var, sevenlerim (sayılı da olsa olmalı) . Aradığım bu değilse ne? Neyin yokluğu bu? ..

Ehemmiyetin. Geçici. Biliyorsun.

Elim telefona gidiyor. Daha önce de gitmişti. Hatırlarım tüm rehberimi silmişim bir ara.

Şimdi bir iki numara var. Mecburiyet. Ama kiminle neyi konuşabilirim bilmiyorum.

Bazen kestiremiyorum. Yazdıklarım nereye gidiyor kestiremediğim gibi.

Hafif bir esinti. Ben her şeyi hatırlıyorum. İyi ya da kötü veya bu değerlendirmeden farklı kısımlara girebilecek her şeyi, herkesi. Ben insanları unutmam. (iddialı oldu biraz) Ama siz de unutmazsınız.

Faydası yok ama. Aradığınız sıcaklığı bulamadığınız için geride kalmışlardır. Aradıkları şeyi bende bulamadıkları için geride kaldım. Açık konuşmak gerekirse ben asla aranan insan olmadım.

...

Pencereden gelen esintinin getirdiği kokudan olsa gerek yazmak istediklerimle yazdıklarım karışıyor birbirine. Demek istediğim aslında bunları kimsenin anlamak istemediği.

Hatırlarım, bir zaman güzel bir şiiri okuduğunuz zamanla birinden dinlediğiniz zamanın arasındaki farkı sezmişim. İzlediğiniz bir filmi yalnız izlemekle birileriyle izlemek arasındaki farkı ve yağmurun bir başkası için ne ifade ettiğini öğrendiğinizde farkında olduğunuz o sanıyı. Güzeldi.

...

Elbette zevk aldığımız şeyleri yapıyoruz hepimiz istersek. Uzun süredir zevk aldığımı sandığım hiçbir şeyden zevk almadığımı fark ettiğimde yazmaya yeniden başlamalıyım demiştim galiba.

Bir de hayatı güzelleştirmek için yapılan her şeyin biriyle bütünleştiği zaman anlam kazandığını birinden, hayatta birini örnek alacaksam kesinlikle bu O muhteşem insan olacaktır, duyduğum zaman.

Elbette o kadar da yalnız değilim. Biraz eksik sadece. Muhteşem falan da değilim öyle bir iddiam yok. Ben zaman zaman kötü biri olduğumu da kabul edenlerdenim. Bazen sadece birilerine yardım edebilirim diye düşünürdüm. Herkes yanılır. Sonuçta insanlık adına yazılan tüm incelemeler büyük bir yanılgıdır.

...

Asıl demek istediğim;
Galiba söyleyecek hiçbir şeyim yok.

Kardelen Deniz

En Beter Alışkanlıktır Yazmak

yazmayı bırakacaktım
hah, ben?
ne oldu?
elimde bir kalem,
önümde bir kağıt;
devir aynı devir,
manzara aynı kanıt.
tek fark var:
sen! ..

bırakmaya karar verdim mi
senin yüzünden.
bırakamam...
yine senin yüzünden

ne yapacağım ben?

Kardelen Deniz

Gece Nöbetinden

Avuttum yaralarımı
Yokluğunun en ücra köşelerinde
Uyku sersemi çığlıklar savurdum
Kalkan diye
Dudaklarımdaki yara izlerine

Kardelen Deniz

Gece Repliği

Olayı basite indirgemeyeceğim asla.
Biliyorum bağışlanmaz da bu sözlerim.
Neler olup bitti gecelerce gözyaşlarında bilmiyorum ya da ne sebebiyet vermekten müebbetle tutuklu yaralarına.
Yorgunum ben de biraz bilmemezlikten geliyorum kendimi uzun zamandır.
Nefes alıyorum sadece tabiri caizse.
Hoş olmasa da zevksiz bir film ya da yanlış sahnede oynanan bir tiyatro oyunu misali hayatım inkara meyledilmez derecede.
Kurtarılmaya değer olmadığımı kanıtlamıştım en son ilk perdede.
Zamansız geldin aslında geciktin biraz.
Ama emin ol sevindim ikinci yarıya yetişmene.
Kaçtırdıklarından bahsetmek gerekirse yıllardır oyunculukla uğraşıyorum aynı sahnede.
Ne var ki atamadım hala üzerimden şu dil sürçmelerini.
Göz göze gelir gelmez seninle birden oyunun seyri değiştı.
Bundan önce ne mutlu olmayı becerebildim ne de birilerini mutlu edebilmek geldi elimden.
Çok denedim beni sevmeye değer bulan insanların yanında kalmayı.
Gel gör ki iyi biri değilim ve üstüme biçtiemediğim bir kaftan olmaktan öteye gidemiyor bu meziyet bende.
Beni sadece aşk gözü kara yapabiliyor.
Hissetmediğim zaman sadece ezberle adım atan bir replik hafızası oluyorum.
İnan bana oyunculuğun yüz karası olmaktan başka bir şey değil bu.
Rezalet.
Tanrının uykusuz geçirdiği bir gecenin ardından yapılmış olmalı bu dekor...

Ahhh ayakta kalmışsın ama çok utandım şimdi.
Halbuki halka kapalı oynuyordum bugün.
Çekinme çek bir sandalye kırık dökük tahtalarım arasından.
Eh böylesi daha iyi sanırsam.
Nerede kalmıştım hatırlayamıyorum doğrusu.
Neyse kesin gereksiz gereksiz konuşuyordum yine.
Kaç kez söylendim Tanrıya ben yazarlık için başvurmuştum benim bu sahnede işim ne diye.
Cevabı trajikomik aslına bakılırsa, misafir umduğunu değil bulduğunu yermiş bu dünyada.
Seninki de o hesap bir yerde.
Kim bilir aklında nelerle girmiştin bu kapıdan.
Ne umduğunu bilemem ama bulduğun şeyin umduğun şey olmadığına adım gibi eminim.
(Başka da emin olabildiğim bir şey yok zaten.)

Türkçe öğretmeni değilim ben o yüzden bu tek kişilik tiyatro metnindeki ana fikri bulunuz gibi saçma sapan bir istekte bulunmayacağım.
Benim oyunculuk anlaştımadamda böyle bir şey mevcut değil.
Ben açık açık söyleyeceğim bu kadar gevezeliğin sebebini.
Öncelikle bunları bu sahnede dillendirmem gerektiğine inandım.
Öyle olmasaydı buraya gelmeden önce kendimi önüne attığım araba yüksek ihtimalle frene basmak gibi bir hata yapmazdı.
Sonrasında ise makyajla ilgilenen tüm arkadaşlara çok şey borçluyum.
Dünden de cesaret aldım tabi unutmamak gerek.

...
Tamam tamam bitiriyorum.

Sahne insanı geveze yapıyorsa benim suçum ne?
Her neyse kısacası anladığım ve anlamadığım şeyleri toplar demek istediklerimle
çarparsan bölüm ne olursa olsun kalanları unut gitsin ve kendine bir şans çıkar.
Ölan her şeyi unut demiyorum yapamayabilirsin ama kendine bir şans tanı... Geriye
kalan herkesi ve her şeyi boşverip...

Kardelen Deniz

İmzalı Çaresizlik

Ciddiydi
Peki sorun benim beceriksizliğimdi.
Altına imza attığım
Tüm okunmamış hataların en fecisiydi.
Ama bir dinle şu gözlerimi
Elimde miydi?

Kardelen Deniz

Kalanlar Geriye

Günler günleri kovalar
SÖZLERİN
Geçeler geceleri
GÖZLERİN
Uyur uyanır insan koynunda seslerin
Ben, sensizliğin.

Kardelen Deniz

Lütfen

Biliyorum kelimeler değiştiremez,
Hiçbir şeyi.
Ama ilkel bir ihtiyaç
Konuşmak ikna sanatı için.
Halbuki yine ilkel bir yazgı;
İnanmadığın şeylere inandıramazsın insanları...
Çabalarsın boşuna
Kumsalda kayıkla kürek çekmeye kalksan
Mantıklı daha fazla (!)

Farkındayım anlamıyorsun sen de benim gibi.
Ben asla anlayamayacağım seni,
Sense değdiğini...
Elimden bir şey gelmiyor bak işte
Ağlamaktan başka.
Yalvarırım,
kendini çaresizliğin kollarında,
Harcama! ..
Kelimeler değiştiremez hiçbir şeyi,
Evet, ama
Seni seviyorum, unutma...

Kardelen Deniz

Mesela Mesele

Gece...
Rüzgar...
Bir parça kızıllık eksik sadece.
Hepsi bu kadar!
...

Değil! ..

Gökyüzü var gözlerinde
Senin karanlığından çok uzak yerlerde.

Mesela;
Mesele bu kadar cinnet kaldırmasa
Karışmışım çoktan faili meçhul sancılara

Kardelen Deniz

Mutlaka Geçerken

darılma bana
aklının ucundan bile geçmiyorum diye
gel desen;
uğrarım mutlaka
sen uğruna
kendimden geçerken

Kardelen Deniz

Sarp Suların Kıyıları Yakın Olur

ses vermeye korktuğumuz şeyler yersiz mi gerçekten?
seviyorsan git söyle, vakit kaybetme diyenler
haklı olabilir mi?
belki
olmayabilirler tabi ki belirgin ihtimal
değiller de zaten
kimden kalma kim bilir kapatmaya çalıştığın yaran
yeniden ne açar ki bu çabaya rağmen kapanmış defterleri
zaman hatası
dinlemek kendimi sağır ederek
bu kadar da zor olmamalı
yüzdüğüm sular sarp sadece
kıyılardan dönüyorum her seferinde

Kardelen Deniz

Siyahi Bir Kırmızıdan

şiiirler, şiiirlerim, şiiirlerimin
çiiğlikları kazınıyor duvarlarıma
kaybolmuşsun renklerin arasında
siyahına aşiksın acının bir de şarap kırmızısına
bense siyahına gözlerinin
ve kan kırmızısına
benziyoruz diye fısıldamıştım gecelerce hayatına
benziorum kanayan yaralarına
kurtulmaktan delicesine korktuğın korkularına
kapımı tırmalayan
karanlığın tadını aldım bir kere yanında
siktir et güneşi
gözlerini istiyorum sadece hayatımda

olanaksız! ...

Kardelen Deniz

Son Kırmızı Gecede

Gecenin ortasında çalan telefonlar
Titreme nöbetleri
Ağlak uykular...
Uyanılamayan kabuslar içinde
Pespembe rüyalar.
Gecenin tadında gökyüzü
Gözlerin renginde bir uçurumken
Sadece ittin.
Hatırlamıyorum gerisini
Birkaç cam kesigi
Bir iki kırık kalp
Şenden bana kalan
Özledim...

Ve
Bölük pörçük saatler

Sen yalnızlığına bu kadar aşıkken
Yalnızım
Uzaksın benden.
Caddeler
Kırık kaldırım taşları
Burkulan hayatlar sokaklarda...
Bak, şehrimden çok uzaktayım.
Korkuyorum
kaybettim
Seni kaybettiğim şiirlerim

İnkâr
İsyân
İntihar

Yine karanlık bir gecede
Kanla aydınlanır mı yıldızlar?

Bir şarap açarsın belki
Gece yırtılır kederinden
Unuttuğun bir şehrin caddelerinde
Unutuldu.

Acı
Gözyaşı
Kan

Umrunda olur mu taş duvarların?
Ölüyormuşum sensizlikten.
Meçhul cinayetler akarken bileklerimden
Dudaklarımda alkol tadı
Sevmem ben kırmızıyı
Oysa sevmiştim seni
Henüz hissederken aşkı! ..

Kardelen Deniz

Tanımlama

Başlamak bitirmenin yarısıdır
Bakmak görmenin,
Dinlemek işitmenin,
Aşk; benim.

Aşk benim sen yanımdır

Seni dinlemenin,
Seni hissetmenin
Gözlerindeki ifadenin
Sancısıdır.

Sancının ben tanımıdır.
Aşk, beni sende ben yapandır...

Kardelen Deniz

Tanır Mı Tanımaz

hesapta yokken tesadüfler var zamanın kollarında
çarpıldım, vuruldum; ne istersen yazsın ellerim
hayal de kader de yine de tutulmaz sözlerim
tanırım ben kendimi
tanışmışlığım var en azından
oturup iki çift laf etmişliğim;

yalnızlığımdan

Kardelen Deniz